

<http://www.osel.cz/8671-jak-prozkoumat-krystaly-casu.html>

Jak prozkoumat krystaly času?

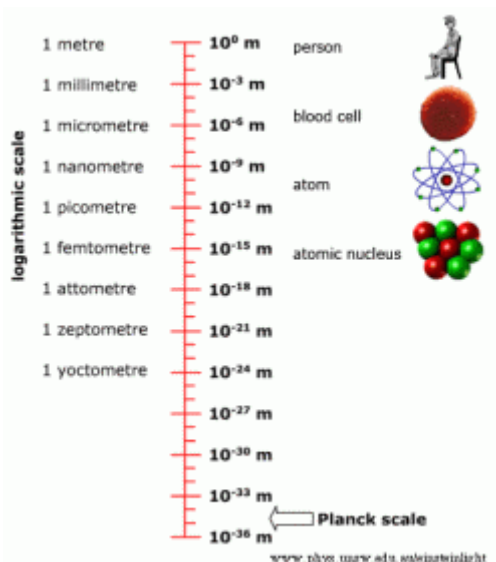
Co když Planckův čas není nejkratším smysluplným časovým intervalem? To sice možné je anebo není, i mě to zajímá. Ale co je podstatné je to, že se další hypotéza ze stovek hypotéz každoročně vyslovených stále všichni blíží mé HDV. Na Planckových škálách a menších je časoprostor sále víc zakřivený, tedy i dimenze délkové i dimenze časové. To co pozorujeme-snímáme, je stav o řád nižší a tedy to je >průřez< tím stavem čp. Když řízeme čp pěnu, dostaneme „průmětnu“ v níž se zobrazí „body a mezery“ čili „nula-jedna-nula-jedna...“, čili „zhuštění a zředění“, čili „nic a něco“, čili... jakási „mřížka“ ...právě proto, že na této úrovni je časoprostor natolik zkřiven, že je to *pěna* z 3+3 D. Řezy pěnou nám „předvádějí“ intervaly i na dimenzi délkové i na dimenzi časové. Podle **nové studie** je takový interval o několik řádů delší, Planckův interval je „velký“ podle volby jednotek lidmi..., ale je pravda, že ať už – my lidé – si zvolíme „jednotky“ jako je rychlost světla, a...a (a nevzpomenu si právě jaké ještě) tak nám vždy vyjde „nenulový“ Planckův čas, Planckova délka a Planckova hmotnost. Tady mě také zajímá : >jak volil Vesmír po Velkém Třesku< s k o k y pro výrobu „klonů“ (těmi *klony* jsem si pojmenoval „nespojité“ časoprostorové vlnobalíčky v posloupnosti geneze stavů ..., což souvisí i se „zjevením“ velikosti >konstant< . - - Kdo mě ještě nechápe „jak to myslím“, musí ještě hodně přemýšlet sám ..já nejsem Vševěd.) **což by mělo významný vliv na kvantovou mechaniku. A čas prý připomíná krystalovou strukturu.** To není novinka. Kvantování času je známé už dlouho. Jenže smutné je že „kvantování času“ vykládá každý jinak a nikdo se na podstatu a zlepšení vize „kvantování“ pořádně nezaměřil → „co to je“ ? proč to k v a n t o v á n í mse vnucuje jako správná realita. Já se už 20 let domnívám, že podstatou je „**křivení**“ dimenzí dvou veličin – je to PRINCIP tohoto vesmíru, tj. princip pro genezi vývoje všeho „fyzikálního“ . Takže „křivení“ ...ale, pozor, v toku času = stárnutí je to naopak : původní nesmírně vysoká křivost čp těsně po Třesku ; tedy čp = plasma, se postupně v krocích geneze mění na stavy méně a méně křivé !!!!!!! což prezentuje >rozpínání< čp, a nejen to. A to na jiných místech popisují jako „vnořování“ „jistého stavu čp“ do „jiného stavu křivého čp“ čili nespočet křivých stavů (stop-stavů ve spojitých stavech) plave, je vnořeno do sebe. Proto můžeme (coby „pozorovatel“) v nějakém *okamžiku* vidět i a) stop-stav na Planckových škálách (QM) a .. a b) stop-stav z makrovesmíru = rudý posuv tisíců galaxií (STR, OTR)

mají obě různou křivost, křivost „časoprostoru současnosti“..., pěna se jeví lineárně, gravitace je parabola, či paraboloid.

Spojité nebo nespojité? Kredit: Godot13 / Wikimedia Commons.

Čas plyne. To si myslíme z důvodu „vjemu lidského“. Z důvodu fyzikálního však **>čas neplyne<**, ale my-hmotný objekt se **p o s o u v á m e** „po čase, tj. posouváme se po časové dimenzi, a tím ukrajujeme časové intervaly. Pak je vnímáme jako „tikot-plynutí“ času. Přesně obdobně jako s posunem hmotného objektu Vesmírem po prostoru, tedy po délkových dimenzích. S tím rozdílem, že nikdo dosud nezkoumal, zda čas má dimenze, tedy také tři **>ploché<** dimenze. Pak zda je/není fyzikální 3+3 dimenzionální časoprostor **Anebo neplyne?** Myslím, že autor už také četl mou hypotézu...jinak by se nezrodila taková jeho pochybnost. Čistě teoreticky by bylo možné čas rozdělit až na nekonečně krátké intervaly. **Jistě...** Za nejkratší časový úsek, který by mohl mít nějaký fyzikální smysl, tedy vlastně „časové kvantum“, se ale obvykle považuje takzvaný Planckův čas. **Jistě...ale !!!???** Jméno mu poskytl Max Planck a fyzici ho definují jako dobu, kterou potřebuje foton ve vakuu letící rychlostí světla, aby překonal Planckovu délku. **To ovšem není „vysvětlení“ ale tautologie, tautologické šibalství. Prostě $c = 1/1 \dots c^3 = 1^3/1^3 \dots$, ať už volíme jednotku délky či času jakoukoliv.** Taková délka podle převažujícího názoru odpovídá nejkratší dosažitelné vzdálenosti, o níž se můžeme něco dozvědět, a činí 1,6 krát 10 na mínus 35 metru.

Kde hledat Planckovu délku? Kredit: UNSW.

Asi netřeba zdůrazňovat, že Planckův čas **Planckův časový interval (!)**, **neříkejte >planckův čas<**, to je matoucí... nebude právě dlouhý. Aktuální hodnota Planckova

času odvozená z experimentů odpovídá hodnotě 5,4 krát 10 na minus 44 sekundy. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/ff_050.jpg Podle představ o Planckově času **planckově intervalu** by neměly existovat jevy, které navzájem odděluje interval kratší, než právě Planckův čas. ?? Co když je ale takový ultimátně nejkratší čas ve skutečnosti mnohem delší, než Planckův čas? **Když si nějaký myslící tvor ve vesmíru zvolí jako jednotku času 10^{-40} sekundy, pak mu bude „planckův“ čas = interval, připadat dost velký....né ?**

Mir Faizal z kanadských univerzit ve Waterloo a Lethbridgi in Canada, Mohammed Khalil z egyptské Univerzity v Alexandrii a Saurya Das z Univerzity v Lethbridgi v článku, který nedávno zveřejnili v časopisu European Physical Journal C, **tvrdí**, že by to tak mohlo být. **Každý vědec občas něco „tvrdí“.** (to moderátoři na Aldebaranu **nemají rádi...takové lidové myslitele...co tvrdí bez experimentu**) Že nejkratší, **fyzikálně smysluplná jednotka času** významně přesahuje Planckův čas. Aby toho nebylo málo, podle nich dokonce existence takového „minimálního času“ mění základní rovnice kvantové mechaniky a **mohla by** mít zásadní vliv na popis všech kvantově mechanických systémů. ?? **HDV by taky mohla mít vliv...zásadní... (rozdíl jediný je v tom, že oni vysloví domněnku a do měsíce jí smí zveřejnit po celém světě, HDV nemá už 35 let to štěstí)**

Podle Faizala je možné, že minimální čas je mnohem delší než Planckův čas. A co je ještě důležitější, Faizal **věří**, **já taky** že je to možné experimentálně ověřit. **HDV taky...**Planckův čas je tak extrémně krátký, že je mimo naše možnosti ho přímo změřit. Ty nejpřesnější experimenty, které dnes dokážeme spustit, zvládnou změřit časový úsek o délce kolem 10 na minus 17 sekundy. Jinými slovy, o Planckově času si můžeme jen nechat zdát.

University of Lethbridge.

Proč tedy vůbec někdo na takovou neuchopitelnou záležitost věří? O víru tu nejde, jde o to právo na slunci, někdo ho dostane za dva měsíce, jiný nedostane za 35 let....Existence Planckova času má slušnou podporu od teorií, které směřují k zatím nedostižné kvantové teorii gravitace. Superstrunové teorie, teorie smyčkové kvantové gravitace a některé další říkají, že není možné změřit kratší délku, než je Plancková délka. A protože je Planckův čas definovaný jako doba, za kterou foton nejvyšší možnou rychlostí ve vesmíru uletí tu nejmenší možnou vzdálenost, tak by neměla existovat kratší událost. O.K. ..., to není nic nepochopitelného, to že absolutně plochý časoprostor je $c = 1/1 \dots c^3 = 1^3/1^3 \dots$ prostě po Třesku máme tu tento typ Vesmíru, tento typ časoprostoru $v < c = 1/1 \dots ; c^3 = 1^3/1^3$ ve smyslu $m_0 \cdot c = m \cdot v \dots$ křivení časoprostoru je prostě „principem“ realizace-stavby hmoty z dimenzí čp-veličin.

Faizal a spol. se inspirovali několika nedávnými teoretickými studii a pustili se do výzkumu struktury času. Dospěli k závěru, že čas je výrazně nespojitý nejen v pozorovatelně = řezu 3+3 D čp, ale i v 3+3 dimenzionální pění čp. a také navrhli několik způsobů, jak to prověřit experimentem. ?? Jeden z těchto testů zahrnuje měření četnosti spontánní emise atomu vodíku. ?? Pokud mají Faizal a spol. pravdu, tak by četnost spontánní emise atomu vodíku měla být mírně odlišná od té, jakou popisuje klasická kvantová mechanika. Pokud má HDV pravdu....Podle Faizala by také měly být mírně, ale snad zjizitelně odlišné i rychlosti rozpadu částic a nestabilních atomových jader.

Badatelé teoreticky analyzovali spontánní emise atomu vodíku a odhadli, že by minimální čas měl být o řády delší, než Planckův čas, ale zároveň natolik krátký, že by nebyl v rozporu s dosavadními experimenty. Budoucí experimenty by přitom mohly tuto hranici ještě zpřisnit. Faizal s kolegy rovněž navrhuji, že bychom čas měli vnímat jako svého druhu krystalovou strukturu, která se skládá z nespojitých, pravidelně se opakujících elementů. ?!?! Náš dosavadní dojem, že čas kontinuálně plyne jako voda v potoce, je prý jenom iluze. Také si to myslím....a to už 15-20 let. Čas neplyne nám, ale my plyneme jemu ...

Faizal to vysvětluje tak, že realita je něco jako film, který se skládá z velkého počtu políček. Nám se sice zdá, že se na plátně odehrává veselý pohyb, ve skutečnosti ale sledujeme nehybné snímky, které se objevují rychle po sobě, my-hmotový objekt a každý hmotový objekt ve vesmíru „putuje“ po časových dimenzích i po délkových dimenzích a ukrajuje na nich intervaly... 15-20 let stará vize, a...a poplivaná vize...a mezi nimi je černočerná tma. Že by...že by i ta dimenze časová byla zvlněná jako sínusovka a to tak hustými „vlnkami“, že by se ty husté kousky jevily jako „bod“ a ty řídké jako „mezera“ ? Jistě, ale za takové vize se posílá do Bohnic. (v Čechách..., Nikoliv na kanadské univerzitě ve Waterloo) Faizal přiznává, že výsledek takového uvažování je poněkud platonický, narozdíl od jiných teorií platónského idealizmu ho ale je možné experimentálně testovat. Můžeme se vsadit, jestli se o to Faizalův tým pokusí.

Literatura

Phys.org 1. 2. 2016, arXiv:1501.03111, European Physical Journal C 76: 30,
Wikipedia (Planck time, Spontaneous emission).

Autor: [Stanislav Mihulka](#)

Datum: 02.02.2016

JN, 02.02.2016